

Op het moment dat ik begon met het lezen van dit boek wist ik dat de theorieën van Vincent Dekker (zeer) omstreden waren. Toch heb ik het boek gekocht en gelezen. Het is belangrijk om open te blijven staan voor kritiek en ideeën of theorieën die niet per se aansluiten bij wat voor waar wordt aangenomen. Het komt wel vaker voor dat iets wat de meerderheid als "waarheid" achteraf complete onzin blijkt te zijn.

Complete onzin is ook wel de omschrijving die ik zou gebruiken voor dit boek van Dekker.

Het boek bevat een zeer uitgebreide en gedetailleerde omschrijving van de gebeurtenissen tijdens en vooral na de Bijlmerramp, om toch maar iets positiefs te noemen. Hij toont aan dat tijdens het onderzoek naar de Bijlmerramp fouten zijn gemaakt die nooit hadden mogen gebeuren en waar hopelijk lessen uit worden getrokken.

Helaas lijkt Dekker zichzelf te zien als een soort alwetende die niet alleen een expert beweert te zijn in het besturen van in nood verkerende vliegtuigen, ook kan hij exact vertellen wat de betrokkenen bij deze ramp tijdens deze gebeurtenissen gedacht moeten hebben. Best een indrukwekkende en vooral onmogelijke gave.

Dekker neemt zijn eigen hersenspinsels en stelt deze als feitelijke gebeurtenissen voor zonder enige vorm van degelijke onderbouwing. Met enige regelmaat uit Dekker een beschuldiging richting politici, onderzoekers, instanties of collega-journalisten. Zij zouden hun werk niet goed gedaan hebben en (bewust) het publiek een onjuiste voorstelling van zaken hebben voorgeschoteld.

Dekker doet exact hetzelfde.

Het boek staat vol met ongefundeerde aannames. Soms met als basis één enkele getuigen en soms gebaseerd op bewijs dat volgens Dekker helaas vernietigd is en dus nooit meer te verifiëren valt. Ook zonder enig bewijs lijkt Dekker het prima te vinden om zijn eigen gedachten als feiten te presenteren. Daarnaast maakt hij maar al te graag een kort uitstapje naar complottheorieën over 9/11 die hij, wederom zonder toelichting of onderbouwing, volledig lijkt te ondersteunen.

Het vormen van een eigen mening en het kritisch blijven kijken naar instanties, onderzoekers en politici is ontzettend belangrijk, maar Dekker slaat de plank compleet mis.

"Going down, going down..." past prima in de huidige opmars van complottheorieën en de golf van nepnieuws die over ons heen komt.

Het feit dat Dekker zich journalist noemt is een belediging naar zijn "collega's" wereldwijd.

"Going down, going down..." bestaat voor het leeuwendeel uit het voeden van een onzinnige complottheorie en het gevaar in het aanwakkeren daarvan dient niet onderschat te worden.

Desondanks kijk ik zeer uit naar zijn boek over de aliens van Roswell en zijn kaart met de exacte locatie van Atlantis.

Goodreads, Kevin van Brecht, 3 juli 2024